

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

19. září 2019*

„Dumping – Dovozy některého příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Číny a Tchaj-wanu – Uložení konečného antidumpingového cla – Běžná hodnota – Úpravy – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-228/17,

Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd, se sídlem ve Wen-čou (Čína), zastoupená S. Hirsbrunnerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené T. Maxian Ruschem, N. Kuplewatzkym a E. Schmidt, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Radou Evropské unie, zastoupené B. Driessen a H. Marcos Fraile, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/141 ze dne 26. ledna 2017 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2017, L 22, s. 14),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (zpravodaj) a I. Reine, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: F. Oller, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. ledna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, je společnost se sídlem v Číně, která vyrábí a vyváží do Evropské unie příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky z nerezavějící oceli pro svařování na tupo [dále jen „příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky“].
- 2 V návaznosti na podnět, který dne 14. září 2015 podal Výbor na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího příslušenství (fitinky) z nerezavějící oceli pro svařování na tupo, zveřejnila Evropská komise dne 29. října 2015 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některého příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2018, C 357, s. 5), v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) [nahrazeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)]. Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se procesní pravidla obecně považují za použitelná ke dni, kdy vstoupí v platnost (viz rozsudek zde dne 11. prosince 2012, Komise v. Španělsko, C-610/10, EU:C:2012:781, bod 45 a citovaná judikatura). Naproti tomu hmotněprávní pravidla musí být vykládána tak, že se vztahují na situace vzniklé před jejich vstupem v platnost pouze tehdy, pokud z jejich znění, cíle nebo struktury jasně vyplývá, že jim takový účinek musí být přiznán (rozsudky ze dne 12. listopadu 1981, Meridionale Industria Salumi a další, 212/80 až 217/80, EU:C:1981:270, bod 9, a ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, bod 44). Pro hmotněprávní normy je tedy třeba se dále odkázat na nařízení č. 1225/2009 a pro normy procesněprávní na nařízení č. 1225/2009 nebo nařízení 2016/1036 v závislosti na datu ukončení dotčeného řízení.
- 3 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2014 do 30. září 2015 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2012 do 30. září 2015 (dále jen „posuzované období“).
- 4 Čínská obchodní komora dovozců a vývozců kovů, minerálů a chemikálií (dále jen „CCCMC“) zastupovala některé čínské výrobce příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky v řízení před Komisí.
- 5 Inspekce se uskutečnila v prostorách žalobkyně v souladu s článkem 16 nařízení č. 1225/2009 [nahrazeným článkem 16 nařízení 2016/1036].
- 6 Žalobkyně nepodala žádost o získání statusu společnosti působící v tržním hospodářství podle čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení č. 1225/2009 [nahrazeného čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení 2016/1036].
- 7 Dne 25. července 2016 předložila CCCMC připomínky k prozatímním zjištěním a požádala Komisi, aby zpřístupnila veškeré informace týkající se výrobního odvětví Unie, které měla k dispozici ve stadiu prozatímních zjištění.
- 8 Dne 27. října 2016 Komise sdělila svá konečná zjištění a stanovila lhůtu pro podání připomínek do 16. listopadu 2016. Ve svých zjištěních Komise informovala o svém rozhodnutí použít Tchaj-wan jako srovnatelnou zemi pro účely určení běžné hodnoty týkající se vyvážejících výrobců z Čínské lidové republiky.

- 9 Dne 16. listopadu 2016 CCCMC a žalobkyně předložily připomínky ke konečným zjištěním. Žalobkyně tvrdila, že lhůta stanovená pro předložení připomínek byla nedostatečná vzhledem k významu určitých údajů, které byly poprvé sděleny v konečných zjištěních. CCCMC požádala Komisi o slyšení. Komise navrhla datum pro uskutečnění slyšení, které CCCMC považovala za příliš brzké s ohledem na formality nezbytné pro příjezd dotčených osob do Bruselu (Belgie), takže se slyšení neuskutečnilo.
- 10 Dne 25. listopadu 2016 Komise v návaznosti na připomínky některých účastníků řízení sdělila svá revidovaná konečná zjištění, která obsahovala údaje a doplňující informace, a stanovila lhůtu pro předložení připomínek do 29. listopadu 2016. CCCMC požádala o prodloužení uvedené lhůty. Vzhledem k tomu, že tato žádost byla zamítnuta, předložila CCCMC připomínky ve stanovené lhůtě.
- 11 Dne 26. ledna 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/141 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některého příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2017, L 22, s. 14 dále jen „napadené nařízení“).
- 12 Podle článku 1 napadeného nařízení činí sazba antidumpingového cla ve vztahu k žalobkyni 48,9 %.

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2017 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 14 S ohledem na žádosti předložené žalobkyní ve dnech 27. dubna a 13. října 2017 na základě článku 66 jednacího řádu Tribunálu bylo z tohoto rozsudku odstraněno jméno některých výrobců, kteří spolupracovali v dotčeném řízení před Komisí, jakož i uvedení důkazu předloženého žalobkyní.
- 15 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 21. června 2017 podala Rada Evropské unie návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise, avšak pouze ve vztahu k pátému žalobnímu důvodu žalobkyně.
- 16 Rozhodnutím ze dne 27. července 2017 Tribunál povolil vedlejší účastenství Rady.
- 17 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) dne 6. listopadu 2018 o zahájení ústní části řízení a organizačním procesním opatřením podle článku 89 jednacího řádu vyzval žalobkyni, aby předložila důkazy o tom, že byla před Komisí zastoupena CCCMC. Žalobkyně vyhověla výzvě Tribunálu ve stanovené lhůtě.
- 18 V reakci na argumenty a důkazy předložené žalobkyní v odpovědi na organizační procesní opatření uvedené v bodě 17 výše předložila Komise na jednání důkazy směřující k prokázání toho, že žalobkyně nebyla před Komisí zastoupena CCCMC.
- 19 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Komisi a Radě náhradu nákladů řízení.
- 20 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - odmítl žalobu jako nepřipustnou;
 - podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

21 Rada navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

- 22 V odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání Komise prohlásila, že bere zpět hlavní bod návrhových žádání směřující k tomu, aby byla žaloba prohlášena za nepřipustnou, což je třeba vzít v potaz.
- 23 Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby pět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů, nepřiměřeného důkazního břemene uloženého žalobkyni, porušení práva žalobkyně být vyslechnuta a nedostatečného odůvodnění ze strany Komise při určování zaměnitelnosti. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z nedostatečného odůvodnění úpravy běžné hodnoty. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci při určování posuzovaného období. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásad řádné správy a transparentnosti, jakož i práva na obhajobu. Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení při použití zacházení vyhrazeného pro země bez tržního hospodářství. V zájmu soudržnosti se bude Tribunál zabývat pátým žalobním důvodem před druhým žalobním důvodem. Je totiž třeba zabývat se otázkou, zda bylo použití metody výpočtu běžné hodnoty, která je vyhrazena pro země bez tržního hospodářství, ze strany Komise v souladu s právem, před otázkou v rámci druhého žalobního důvodu související s odmítnutím Komise použít údaje z čínského trhu pro výpočet uvedené běžné hodnoty.

A. K věci samé

1. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů, nepřiměřeného důkazního břemene uloženého žalobkyni, porušení práva žalobkyně být vyslechnuta a nedostatečného odůvodnění týkajícího se určení zaměnitelnosti příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN.

- 24 V rámci tohoto žalobního důvodu je třeba se nejprve zabývat druhou výtkou vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta, dále společně první, třetí a čtvrtou výtkou vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů a nepřiměřeného důkazního břemene uloženého žalobkyni a nakonec pátou výtkou vycházející z nedostatečného odůvodnění.

a) K předmětu prvního žalobního důvodu

- 25 Z bodu 47 napadeného nařízení vyplývá, že se dotčené šetření týkalo „příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z austenitické nerezavějící oceli, odpovídající typům AISI 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 a 321H a jejich ekvivalentům v jiných normách, s největším vnějším průměrem nepřesahujícím 406,4 mm a o tloušťce stěny nejvýše 16 mm, s drsností povrchu nejméně 0,8 mikrometru, bez příruby, též dokončené, pocházející z [Číny] a Tchaj-wanu“ a že [výrobek je zařazen do kódů KN ex 7307 23 10 a ex 7307 23 90“. Z bodu 48 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že

„dotčený výrobek se vyrábí v zásadě řezáním a formováním trub a trubek“, že „se používá k spojování trubek a trub z nerezavějící oceli“ a „má různé tvary“, jako jsou „kolena, přechodky, spojky tvaru T a uzávěry“.

- 26 Argumentace žalobkyně v prvním žalobním důvodu může být rozdělena na pět výtek. První výtku se týká zjevně nesprávného posouzení, kterého se měla dopustit Komise, když dospěla k závěru, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s normou ASME/ANSI jsou zaměnitelné s těmi vyrobenými v souladu s normou EN/DIN. Druhá výtku se týká údajného porušení práva žalobkyně na obhajobu ze strany Komise, pokud jde o připomínky týkající se zaměnitelnosti příslušenství vyrobeného podle dvou výše uvedených norem, které chtěla předložit v průběhu antidumpingového řízení. Třetí výtku se týká údajného nedostatku nestrannosti Komise při posuzování důkazů o zaměnitelnosti příslušenství vyrobených podle dvou výše uvedených norem. Čtvrtá výtku se týká nepřiměřeného důkazního břemene, které měla Komise žalobkyni uložit v souvislosti s prokazováním zaměnitelnosti. Pátá výtku se týká údajného nedostatečného odůvodnění Komise při určování uvedené zaměnitelnosti.
- 27 Žalobkyně v replice v odpovědi na argumenty obsažené v žalobní odpovědi upřesnila, že první žalobní důvod nesměruje ke zpochybnění definice dotčeného výrobku uvedené v bodech 47 a 48 odůvodnění napadeného nařízení. Uvádí, že první žalobní důvod odkazuje na platnost analýzy Komise týkající se účinků dumpingových výrobků v Unii za účelem zjištění újmy a příčinné souvislosti. Žalobkyně tvrdí, že její výtky týkající se existence zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů, porušení práva žalobkyně být vyslechnuta a nedostatečného odůvodnění při určování zaměnitelnosti se vztahovaly na posouzení způsobu, jaký Komise použila pro posouzení účinků dumpingových dovozů na výrobu výrobního odvětví Unie, za účelem prokázání újmy a příčinné souvislosti. Žalobkyně uvádí, že výrobci v Unii vyrábějí téměř výlučně příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy EN/DIN a že čínští výrobci vyrábějí téměř výhradně příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy ASME/ANSI. Jelikož dovozy příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky pocházející z Číny, které odpovídá normě ASME/ANSI, není v podstatě zaměnitelné s výrobky odpovídajícími normě EN/DIN vyráběnými především výrobci z Unie, nemohla Komise objektivním způsobem podloženými argumenty dojít k závěru, že tyto dovozy způsobují výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.
- 28 Komise na jednání v rámci odpovědi na otázky Tribunálu uvedla, že je třeba argumentaci žalobkyně uvedenou v bodě 27 výše považovat za nový žalobní důvod, jelikož žalobkyně v odůvodnění prvního žalobního důvodu žaloby nezpochybnila posouzení újmy provedené Komisí.
- 29 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že argumentace žalobkyně uvedená v bodě 27 výše rozvádí argumentaci obsaženou v žalobě v odpovědi na argumenty Komise uvedené v žalobní odpovědi, které se týkaly požadavků, jež jsou na ni kladeny při definování dotčených produktů. Žalobkyně totiž v žalobě kritizuje posouzení zaměnitelnosti obou norem EN/DIN a ASME/ANSI, které Komise provedla. Žalobkyně v replice upřesnila, že tato argumentace směřovala k zpochybnění posouzení újmy ze strany Komise. Tento argumentační vývoj proto nelze považovat za nový žalobní důvod.

b) K druhé výtce vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta při určování zaměnitelnosti těchto dvou typů norem

- 30 V druhé výtce žalobkyně uvádí, že Komise porušila její právo na obhajobu, když zohlednila vyjádření CCCMC o nezaměnitelnosti pouze v okamžiku zpřístupnění doplňujících informací dne 25. listopadu 2016, ale nikoliv v předchozích fázích řízení. Žalobkyně dodává, že jelikož Komise stanovila lhůtu dva a půl pracovních dnů pro předložení připomínek k revidovaným končným zjištěním, tato krátká lhůta jí bránila v předložení propracovaných připomínek k dodatečným informacím. Žalobkyně tvrdí, že i když čl. 20 odst. 5 nařízení č. 2016/1036 umožňuje stanovit lhůtu kratší než deset dní pro předložení připomínek, měla Komise stanovit delší lhůtu. Žalobkyně dále tvrdí, že slyšení stěžovatele

se konalo den po uplynutí lhůty stanovené Komisí pro předložení vyjádření k revidovaným konečným zjištěním ze dne 25. listopadu 2016. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že CCCMC požádala o prodloužení lhůty pro odpověď na revidovaná konečná zjištění a že Komise odmítla. Žalobkyně má za to, že s ní bylo v tomto ohledu zacházeno diskriminačním způsobem, neboť byla v řízení před Komisí zastoupena CCCMC.

- 31 Komise zdůrazňuje, že v průběhu dotčeného řízení před ní jednala CCCMC, a nikoliv sama žalobkyně. Komise se domnívá, že se žalobkyně nemůže dovolávat porušení svého práva na obhajobu. V tomto ohledu Komise připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou Tribunálu se porušení subjektivního práva může dovolávat pouze osoba, jejíž právo bylo údajně porušeno, nikoliv však prostřednictvím třetích osob (rozsudky ze dne 1. července 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186; ze dne 26. října 2010, CNOP a CCG v. Komise, T-23/09, EU:T:2010:452, bod 45, a ze dne 12. května 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis v. Komise, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 77).
- 32 V odpovědi na otázku položenou Tribunálem prostřednictvím organizačního procesního opatření uvedeného v bodě 17 výše předložila žalobkyně argumenty a důkazy k prokázání toho, že byla před Komisí zastoupena CCCMC.
- 33 Zaprvé žalobkyně zdůrazňuje, že CCCMC uvedla ve své úvodní připomínce předložené Komisi, že zastupuje některé vyvážející výrobce dotčeného výrobku. Zadruhé žalobkyně uvádí, že CCCMC před Komisí předložila důvěrné informace týkající se žalobkyně, které by CCCMC nemohla získat bez jejího souhlasu. Zatřetí žalobkyně předložila Tribunálu sdělení, které CCCMC zaslala dne 28. října 2015 všem společnostem dotčeným zahájením antidumpingového řízení týkajícího se svařovaných trub a trubek z nerezavějící oceli pocházejících z Číny. I když adresáti sdělení nejsou známí, vyplývá z něj, že CCCMC uvědomila „všechny dotčené společnosti“ o zahájení antidumpingového řízení na základě skutečnosti, že tři společnosti, včetně žalobkyně, projeví vůli účastnit se antidumpingového řízení určením advokátní kanceláře k zajištění svého zastoupení před Komisí. Z tohoto sdělení rovněž vyplývá, že smlouva o zastoupení musela být uzavřena zvlášť mezi každou společností a advokátní kanceláří.
- 34 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že ve své úvodní připomínce CCCMC neupřesnila, které společnosti zastupuje. Zadruhé je třeba zdůraznit, že žalobkyně nspecifikovala, jaké důvěrné informace, které se jí týkají, CCCMC předložila. Zatřetí musí být poznamenáno, že sdělení CCCMC ze dne 28. října 2015 neuvádí, že CCCMC se sama rozhodla zastupovat před Komisí některé společnosti, ale že se tři společnosti rozhodly účastnit antidumpingového řízení a být zastoupeny určitou advokátní kanceláří před Komisí. Z této zprávy tedy nevyplývá, že by CCCMC v řízení před Komisí jednala jménem tří společností. Tento dokument tudíž nemůže prokázat, že CCCMC zastupovala žalobkyni během dotčeného řízení.
- 35 Dále je třeba uvést, jak bylo zdůrazněno v bodě 18 výše, že v odpovědi na argumenty a dokumenty žalobkyně během jednání Komise předložila argumenty a dokumenty k prokázání toho, že žalobkyně nebyla před Komisí zastoupena CCCMC. Zaprvé Komise předložila výňatek z antidumpingového dotazníku, který zaslala žalobkyni, v němž se žalobkyně tázala, zda byla členkou CCCMC. Žalobkyně přitom odpověděla, že je členem Wenzhou Pipe Fittings Association. Komise tvrdí, že z této odpovědi vyplývá, že žalobkyně není členkou CCCMC. Zadruhé Komise předložila plnou moc, kterou CCCMC udělila advokátovi, aby za ni jednal před Komisí. Komise uvádí, že tato plná moc zmiňuje pouze CCCMC a nemůže být považována za důkaz o zastupování žalobkyně.
- 36 Z výše uvedeného vyplývá, jak uvádí Komise, že žalobkyně v projednávané věci neprokázala, že CCCMC jednala v průběhu dotčeného řízení před Komisí jejím jménem. Žalobkyně tak nemůže před Tribunálem uplatňovat právo na obhajobu CCCMC (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. července 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. Komise, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186; ze dne

26. října 2010, CNOP a CCG v. Komise, T-23/09, EU:T:2010:452, bod 45, a ze dne 12. května 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis v. Komise, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 77).

- 37 Žalobkyně je však oprávněna se dovolávat svého práva být vyslechnuta na základě své účasti ve správním řízení. Žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, že své závěry o zaměnitelnosti obou typů norem uvedla až ve stadiu revidovaných konečných zjištění a že jí dala jen dva a půl pracovního dne k formulování jejích připomínek.
- 38 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nepředložila své připomínky k revidovaným konečným zjištěním ani nepožádala o prodloužení lhůty pro jejich předložení. Připomínky i žádost o prodloužení, na které se žalobkyně odvolává před Tribunálem, jsou přičitatelné CCCMC, přičemž nebylo prokázáno, že jednala jménem žalobkyně, jak vyplývá z bodu 36 výše.
- 39 Mimoto je třeba poznamenat, že lhůta stanovená Komisí k předložení připomínek byla stanovena podle nařízení 2016/1036, které bylo v platnosti k datu poskytnutí revidovaných konečných zjištění dne 25. listopadu 2016. Článek 20 odst. 5 uvedeného nařízení k předložení připomínek stanoví, že „[p]okud musí být poskytnuty dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta [než deset dnů]“. Tím, že Komise nabídla žalobkyni možnost předložit připomínky do 29. listopadu 2016, neporušila ustanovení, jež upravují způsob, jakým jsou účastníci řízení vyslechnuti ke konečným revidovaným zjištěním.
- 40 Konečně žalobkyně nepředložila důkazy prokazující, že nebyla s to užitečně vyjádřit svůj pohled na nové informace obsažené v konečných revidovaných zjištěních.
- 41 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že právo žalobkyně být vyslechnuta nebylo porušeno.
- 42 Druhou výtku žalobkyně je tak třeba zamítnout jako nepřipustnou a neopodstatněnou.

c) K první, třetí a čtvrté výtce vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů a nadměrného důkazního břemene uloženého žalobkyni týkajícího se určení zaměnitelnosti příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN

1) K přípustnosti některých příloh k replice

- 43 Žalobkyně připojila několik příloh k replice na podporu své argumentace, podle níž příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN byly různě tepelně ošetřeny, což odůvodňuje její tezi, podle které příslušenství vyrobené podle těchto norem není vzájemně zaměnitelné.
- 44 V replice a poté v odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání žalobkyně uvedla, že předložila tyto přílohy ve fázi repliky, aby odpověděla na některé argumenty vznesené Komisí v žalobní odpovědi.
- 45 V tomto ohledu je třeba připomenout, že protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany nejsou dotčeny pravidlem prekluze stanoveným v čl. 85 odst. 1 jednacího řádu (rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Post Bank Iran v. Rada, T-559/15, EU:T:2018:948, bod 75).
- 46 V projednávané věci je třeba nejprve konstatovat, že žalobkyně se v žalobě zabývala otázkou tepelného ošetření různých příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky podle toho, zda byly vyrobeny v souladu s normou ASME/ANSI nebo v souladu s normou EN/DIN. Dále je třeba uvést, že Komise neposkytla

v žalobní odpovědi protidůkazy k této otázce. Komise kromě toho argumentací rozvinutou v žalobní odpovědi nepochybně, že normy ASME/ANSI a EN/DIN mají za následek rozdíly v tepelném ošetření, ale v podstatě směřuje k relativizaci praktického významu této otázky.

- 47 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že přílohy C.3, C.4 a C.5 přiložené k replice mají za cíl pouze podpořit argument, který již žalobkyně uvedla v žalobě, a že nesměřují k vyvrácení protidůkazů, které Komise předložila ve stadiu žalobní odpovědi, ani opačné argumentace, která v ní byla rozvinuta. Tribunál navíc uvádí, že žalobkyně ve svých písemnostech ani na jednání neupřesnila, na které argumenty Komise měly přiložené přílohy odpovědět.
- 48 Jelikož žalobkyně ve stadiu repliky nepředložila jiná odůvodnění pro předložení příloh C.3, C.4 a C.5, vyplývá z toho, že jejich předložení musí být považováno za opožděné a neodůvodněné, takže musí být prohlášeny za nepřijatelné.

2) K přípustnosti argumentů žalobkyně týkajících se bodu 54 odůvodnění napadeného nařízení

- 49 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje bod 54 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého „šetření a slyšení s výrobcem v Unii, který využívá rovněž režim pasivního zušlechťovacího styku, prokázala, že fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobků schválených podle norem EN/DIN a podle norem ASME/ANSI jsou srovnatelné“. V tomto ohledu zdůrazňuje, že prohlášení výrobce v Unii uvedená v tomto bodě se netýkala zaměnitelnosti obou norem a že tento výrobce od 27. ledna 2017 přestal spolupracovat, což znamená, že informace, které předložil, nebyly ověřeny. Žalobkyně naproti tomu zdůrazňuje, že informace výrobce v Unii, který potvrdil vzájemnou nezaměnitelnost, byly přezkoumány prostřednictvím inspekcí na místě.
- 50 V tomto ohledu Komise tvrdí, že argumenty žalobkyně týkající se dovozce, který učinil prohlášení o vzájemné nezaměnitelnosti, jsou „nepřijatelné“, neboť je žalobkyně neuvedla v žalobě, nýbrž pouze v přílohách.
- 51 Komise poznamenává, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že žalobkyně nemůže za účelem uplatnění argumentů před Tribunálem odkazovat výlučně na přílohy, ale že tyto argumenty musí být převzaty do textu žaloby [rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 40 a 41, a usnesení ze dne 14. dubna 2016, Best-Lock (Europe) v. EUIPO, C-452/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:270, bod 14]. Je pravda, že podle judikatury obecný odkaz na ostatní písemná vyjádření, byť přiložená k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musí být podle ustanovení článku 76 jednacího řádu v žalobě uvedeny [viz usnesení ze dne 14. dubna 2016, Best-Lock (Europe) v. EUIPO, C-452/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:270, bod 14 a citovaná judikatura]. V projednávané věci je však třeba konstatovat, že podstata argumentů žalobkyně týkajících se prohlášení evropského dovozce, který učinil prohlášení o vzájemné nezaměnitelnosti obou norem, se nachází v bodě 37 žaloby. Je tedy namísto prohlásit tyto argumenty za přijatelné.

3) K podstatě první, třetí a čtvrté výtky

- 52 Žalobkyně ve své první výtce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s normou ASME/ANSI a výrobky vyráběné v souladu s normou EN/DIN byly na unijním trhu zaměnitelné. Komise dostatečně nezohlednila všechny relevantní okolnosti ani neposoudila údaje obsažené ve spise s veškerou vyžadovanou péčí.
- 53 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně

- 54 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že první výtka žalobkyně není skutkově podložena. Z bodu 52 odůvodnění napadeného nařízení totiž vyplývá, že někteří účastníci řízení před Komisí po oznámení konečných zjištění tvrdili, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s normou ASME/ANSI a ty vyrobené v souladu s normou EN/DIN nejsou z technického hlediska zaměnitelné nebo že by výrobky vyráběné podle norem EN/DIN měly být z definice dotčeného výrobku vyloučeny. V návaznosti na tato tvrzení Komise v bodech 53 až 58 odůvodnění napadeného nařízení konstatovala, že výrobní odvětví Unie i čínští výrobci vyrábějí příslušenství podle obou typů norem, že fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobků podle těchto dvou norem jsou srovnatelné, ačkoliv zde mohou být drobné rozdíly, a konečně, že při volbě normy mezi sebou oba druhy norem vzájemně soutěží, a to i po výběru normy, když se tyto normy zcela překrývaly.
- 55 Naproti tomu z napadeného nařízení nijak nevyplývá, že Komise dospěla k závěru, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s oběma normami jsou vzájemně zaměnitelné. Komise se omezila na konstatování, že existují často velké podobnosti mezi příslušenstvím vyrobeným podle obou norem a že mezi sebou soutěží, což neodůvodňuje vyloučení jednoho z těchto typů norem pro definici dotčeného výrobku.
- 56 Z toho vyplývá, že první výtka předloženou žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu je třeba zamítnout.
- 57 Jen pro úplnost, pokud měla být uvedená první výtka žalobkyně vykládána tak, že odkazuje nikoliv na zaměnitelnost *stricto sensu*, ale na konstatování Komise, podle kterého příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s oběma normami je podobné nebo srovnatelné a vzájemně spolu soutěží, Tribunál uvádí následující úvahy.
- 58 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že výrobci v Unii téměř výhradně dodávají příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy EN/DIN a že čínští výrobci dodávají téměř výlučně příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy ASME/ANSI.
- 59 Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že nezávislý dovozce, který spolupracoval v antidumpingovém šetření před Komisí, předložil Komisi připomínky, v nichž uvedl, že normy ASME/ANSI a EN/DIN nejsou zaměnitelné. Uvádí, že tento dovozce patrně podložil svá tvrzení předložením kopií objednávek příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, které poskytl jednomu z výrobců v Unii, jehož jménem byl podán podnět. Žalobkyně tyto připomínky předložila před Tribunálem.
- 60 Zatřetí žalobkyně zpochybňuje bod 55 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého spolu obě normy soutěží. Uvádí, že toto tvrzení je v rozporu s ověřenými důkazy předloženými Komisí. S ohledem na tvrzení v tomto bodu odůvodnění, podle kterého „je pravdou, že u určitých projektů vyžadují specifikace použití norem EN/DIN nebo ASME/ANSI“ žalobkyně tvrdí, že kdyby byly normy zaměnitelné, nebyly by mezi projekty činěny žádné rozdíly. Žalobkyně rovněž zpochybňuje bod 54 odůvodnění napadeného nařízení, když zdůrazňuje, že prohlášení výrobce v Unii, která jsou v něm zmíněna, se netýkala zaměnitelnosti obou norem a že tento výrobce od 27. ledna 2017 přestal spolupracovat, což znamená, že informace, které předložil, nebyly ověřeny. Žalobkyně naproti tomu zdůrazňuje, že informace výrobce v Unii, který potvrdil vzájemnou nezaměnitelnost, byly přezkoumány prostřednictvím inspekce na místě.
- 61 Začtvrté, pokud jde o bod 57 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého „navzdory zvláštním žádostem, které byly předloženy spolupracujícímu dovozci, neobdržela Komise žádné důkazy, které by prokazovaly, že obdobný výrobek a dotčený výrobek spolu nesoutěží“, žalobkyně tvrdí, že jeden spolupracující dovozce předložil důkazy a písemná vyjádření k prokázání neexistence soutěže. Žalobkyně tvrdí, že z bodu 39 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že dovozce spolupracoval a předložil dodatečné důkazy zaměnitelnosti.

- 62 Zapáté, pokud jde o bod 59 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého „po poskytnutí dodatečných informací řada zúčastněných stran, včetně dovozce, který není ve spojení, výše uvedená zjištění plynoucí ze šetření potvrdila“, „[t]yto zúčastněné strany zopakovaly, že normy ASME/ANSI a EN/DIN jsou do značné míry zaměnitelné“, „[j]edna zúčastněná strana mimoto uvedla, že dodavatelé trub a trubek v Unii dodávají výrobky s dvojitou certifikací a že dvojitou certifikaci může získat i kterýkoli výrobce dotčeného výrobku“, a „[t]ato zúčastněná strana dále uvedla, že ve skutečnosti má většina zásob obchodníků s ohledem na dotčený výrobek a obdobný výrobek dvojitou certifikací“, žalobkyně uvádí, že všechna tato prohlášení jsou vyvrácena důkazy. Tvrdí, že jediný dovozce, který není ve spojení, v podání předloženém Komisi potvrdil nezaměnitelnost.
- 63 Zašesté žalobkyně s ohledem na bod 40 odůvodnění napadeného nařízení tvrdí, že „spolehlivé zdroje a odborníci“ popřeli existenci dvojitou certifikace podle obou dotčených norem. Neexistenci dvojitou certifikace je vysvětlena zejména tím, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené podle normy ASME/ANSI musí být tepelně ošetřeno, aby bylo odolné proti korozi, což ho do značné míry zvyhodňuje v továrnách a pro jiná použití, při kterých jsou tyto trouby a trubky vystaveny žívlům, zatímco norma EN/DIN takové tepelné ošetření nevyžaduje.
- 64 Zasedmé žalobkyně tvrdí, že nezaměnitelnost a dvojitou certifikace podle obou norem je mimoto vysvětlena skutečností, že i když vnější rozměry mohou být podobné nebo totožné, stěna příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky odpovídající normě ASME/ANSI je širší, takže příslušenství vyrobené podle této normy může být upřednostněno pro použití vyžadující silnější tlak, které se objevuje v řadě odvětví v Evropě.
- 65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie předpokládá posouzení složitých hospodářských situací, takže orgány mají rozsáhlý rozhodovací prostor a soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Conseil, C-10/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:865, bod 22 a citovaná judikatura).
- 66 Je třeba připomenout, že důkazní břemeno k prokázání zjevně nesprávného posouzení, kterého se údajně dopustila Komise konstatováním podobnosti mezi příslušenstvím (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené podle obou norem a skutečností, že tyto produkty byly ve vzájemném konkurenčním vztahu, leží na žalobkyni (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 9. září 2010, Carpent Languages v. Komise, T-582/08, nezveřejněný, EU:T:2010:379, bod 57 a ze dne 17. ledna 2017, Cofely Solelec a další v. Parlament, T-419/15, nezveřejněný, EU:T:2017:8, bod 96).
- 67 V projednávané věci je tedy třeba určit, zda žalobkyně navrhla důkazy, které mohou prokázat zjevně nesprávné posouzení, které namítá.
- 68 Zaprvé je třeba konstatovat, že žalobkyně nepodložila svou argumentaci, podle níž výrobci v Unii téměř výhradně vyráběli příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy EN/DIN, a čínští výrobci vyráběli téměř výhradně příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle normy ASME/ANSI. V každém případě je třeba uvést, že žalobkyně použitím výrazu „téměř výlučně“ nevyklučuje, že do určité míry vyrábějí čínští výrobci a výrobní odvětví Unie příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle obou norem.
- 69 Zadruhé je třeba konstatovat, že na podporu své teze, podle níž příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené v souladu s oběma normami není vzájemně zaměnitelné, předložila žalobkyně Tribunálu vyjádření, které před Komisi předložili dva evropské dovozci. Tato vyjádření jsou obsažena v emailech zaslaných Komisi dvěma výrobci usazenými v Unii. V těchto e-mailech výrobci vysvětlují rozdíly mezi příslušenstvím (fitinky) pro trouby a trubky, které jsou vyráběny podle obou dotčených

norem, a tvrdí, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené podle norem EN/DIN a ASME/ANSI spolu nesoutěží a nejsou zaměnitelné. Žalobkyně na podporu tvrzení obsažených v uvedených e-mailech nenavrhla další důkazy.

- 70 Je však třeba konstatovat, že tyto e-maily nemohou prokázat, že výrobci v Unii vyrábějí téměř výlučně podle norem EN/DIN a čínští výrobci téměř výlučně podle norem ASME/ANSI. Tyto e-maily nemohou prokázat ani to, že příslušenství vyrobené podle těchto dvou norem spolu vzájemně nesoutěží, ani to, že dvojí certifikace podle těchto norem neexistuje. Pouhá tvrzení, která nejsou podložena důkazy, totiž nemohou být považována za schopná prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, jak tvrdí žalobkyně.
- 71 První výtku je tedy v každém případě třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 72 V třetí výtce žalobkyně napadá zaprvé bod 54 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého „šetření a slyšení s výrobcem v Unii, který využívá rovněž režim pasivního zušlechťovacího styku, prokázala, že fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobků schválených podle norem EN/DIN a podle norem ASME/ANSI jsou srovnatelné“. Má za to, že prohlášení výrobce v Unii uvedená v tomto bodě odůvodnění se netýkala zaměnitelnosti obou norem a že tento výrobce od 27. ledna 2017 přestal spolupracovat, což znamená, že informace, které předložil, nebyly ověřeny. Žalobkyně nicméně zdůrazňuje, že informace výrobce v Unii, který tvrdil nezaměnitelnost, byly přezkoumány prostřednictvím inspekcí na místě.
- 73 Žalobkyně dále napadá bod 57 odůvodnění, podle kterého „navzdory zvláštním žádostem, které byly předloženy spolupracujícímu dovozci, neobdržela Komise žádné důkazy, které by prokazovaly, že obdobný výrobek a dotčený výrobek spolu nesoutěží“. Tvrdí, že jeden spolupracující dovozce předložil důkazy a písemná vyjádření k prokázání neexistence soutěže. Žalobkyně tvrdí, že z bodu 39 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého po poskytnutí konečných revidovaných informací dne 25. listopadu 2016 „byla [následně] obdržena podání od dvou čínských vyvážejících výrobců, obchodní komory CCCMC, žadatele a tří dovozců v Unii“, vyplývá, že dovozce spolupracoval a předložil dodatečné důkazy ve věci zaměnitelnosti.
- 74 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že kritika žalobkyně není s to podpořit tvrzení o neexistenci nestrannosti Komise při vyhodnocování důkazů. Slyšení výrobce Unie uvedené v bodě 54 odůvodnění napadeného nařízení se totiž týkalo zaměnitelnosti. Navíc je třeba zdůraznit, že Komise neuvedla, že neobdržela připomínky a důkazy na podporu tvrzení o zaměnitelnosti, ale že se omezila pouze na konstatování, že připomínky a důkazy, které v tomto ohledu obdržela, nemohly prokázat, že mezi oběma normami nebyla podobnost.
- 75 Třetí výtku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 76 Ve čtvrté výtce žalobkyně tvrdí, že tvrzení obsažené v bodě 57 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého dovozce nepředložil negativní důkaz, vede k uložení nepřiměřeného důkazního břemene na účastníky řízení.
- 77 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, jak tvrdí Komise, že bod 57 odůvodnění napadeného nařízení se nevztahuje ani na CCCMC, ani na žalobkyni, nýbrž na „[evropského] dovozce, který spolupracoval při [šetření]“. Tribunál tedy nemůže dospět k závěru, že odkaz Komise na činnost třetí osoby při vyhledávání důkazů vede k uložení jakéhokoli důkazního břemene žalobkyni.
- 78 Čtvrtou výtku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

d) K páté výtce vycházející z nedostatečného odůvodnění určení zaměnitelnosti norem EN/DIN a ASME/ANSI

- 79 V označení prvního žalobního důvodu žalobkyně uvedla údajné nedostatečné odůvodnění Komise týkající se určení zaměnitelnosti.
- 80 V tomto ohledu stačí konstatovat, že body 52 až 60, 73 a 74 odůvodnění napadeného nařízení, které uvádějí důvody, proč měla Komise za to, že příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN byla srovnatelná, umožnily žalobkyni toto odůvodnění Komise detailním způsobem zpochybnit.
- 81 Je tedy třeba zamítnout první žalobní důvod jako neopodstatněný a zčásti jako nepřijatelný.

2. K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při uplatnění zacházení vyhrazeného pro země bez tržního hospodářství

- 82 Nejprve je v projednávaném případě třeba pro hmotněprávní pravidla odkázat na nařízení č. 1225/2009. Na žalobkyni je třeba nahlížet tak, že se zejména dovolává bodu 3 odůvodnění a čl. 2 odst. 1 až 7 nařízení č. 1225/2009, jehož ustanovení jsou obsahově podobná bodu 3 odůvodnění a čl. 2 odst. 1 až 7 nařízení 2016/1036 k datu přijetí napadeného nařízení.
- 83 Z bodu 99 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že „[p]odle čl. 2 odst. 7 písm. a) [nařízení č. 1225/2009] je nutno u vyvážejících výrobců, kterým nebylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, stanovit běžnou hodnotu na základě cen nebo početně zjištěné hodnoty na trhu třetí země“ a že „[ž]ádný spolupracující vyvážející výrobce nepožádal o zacházení jako v tržním hospodářství“. Za těchto okolností Komise vypočítala běžnou hodnotu pro příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky pocházející z Číny podle čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 [nahrazeného čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení 2016/1036].
- 84 Žalobkyně v pátém žalobním důvodu uvádí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když použila metodu výpočtu běžné hodnoty stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009. Tvrdí, že článek 2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“), který je uveden v příloze 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3), povoloval Unii a ostatním členům Světové obchodní organizace (WTO), aby se odchýlily od obvyklé metody výpočtu běžné hodnoty. Uvádí však, že podle bodu 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Čínské lidové republiky k WTO (dále jen „protokol o přistoupení Číny k WTO“) tato odchylka skončila patnáct let po dni přistoupení Číny k WTO, tedy dne 11. prosince 2016. Žalobkyně tvrdí, že Komise měla vypočítat běžnou hodnotu na základě metody stanovené v čl. 2 odst. 1 až 6 nařízení č. 1225/2009 [nahrazeného čl. 2 odst. 1 až 6 nařízení 2016/1036].
- 85 Argumentace žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu může být rozdělena do čtyř výtce.
- 86 V první výtce žalobkyně uvádí, že se lze před Tribunálem dovolávat bodu 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO za účelem napadení legality napadeného nařízení.
- 87 Ve druhé výtce žalobkyně tvrdí, že Komise měla vykládat nařízení č. 1225/2009 v souladu s právem WTO.
- 88 Ve třetí výtce v reakci na argument Komise v žalobní odpovědi, podle kterého je právní předpis, jež se má použít na antidumpingové šetření, právní předpis platný v okamžiku zahájení šetření, žalobkyně uvádí, že čl. 18 odst. 3 antidumpingové dohody se v projednávaném případě nepoužije. Poukazuje na to, že tato dohoda vstoupila pro Čínu v platnost v okamžiku jejího přistoupení k WTO a že bod 15

části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO stanovil pouze částečnou časovou odchylku od antidumpingové dohody. Žalobkyně dodává, že použití zacházení použitelného na země bez tržního hospodářství po 11. prosinci 2016 by vedlo k nerovnostem mezi členy WTO, kteří uplatňují metodu výpočtu retrospektivního dumpingu, jako jsou Spojené státy, a členy, kteří uplatňují metodu výpočtu prospektivního dumpingu, jako je Unie. Uplynutí platnosti odchylky stanovené v bodě 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO by tak muselo být použitelné na všechny věci týkající se konečného výpočtu běžné hodnoty a dumpingu po 11. prosinci 2016. Opačný závěr by byl porušením zásady stanovené v čl. 49 odst. 1 třetí věty Listiny základních práv Evropské unie, podle které pokud poté, co již byl trestný čin spáchán, stanoví zákon mírnější trest, uloží se tento mírnější trest.

- 89 Ve čtvrté výtce žalobkyně uvádí, že odvolací orgán WTO měl ve své zprávě týkající se sporu „Evropská společnost – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny“ přijaté dne 15. července 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289) za to, že odchylka opravňující členy WTO vypočítat běžnou hodnotu čínských výrobků podle bodu 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO vyprší patnáct let po datu přistoupení Číny, tedy dne 11. prosince 2016. Žalobkyně poznamenává, že Komise několikrát uznala, že odchylka stanovená v bodě 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO uplynula dne 11. prosince 2016, jak vyplývá z některých článků v tisku. Kromě toho zdůrazňuje, že útvary Komise několikrát uvedly, že unijní právo musí být změněno, aby se přizpůsobilo povinnostem Unie vůči WTO. Žalobkyně uvádí, že pracovní dokumenty Komise se odkazují rovněž na uplynutí odchylky v prosinci 2016. Žalobkyně v replice zdůrazňuje, že Komise nezpochybnila tyto argumenty týkající se souhlasu Komise s dotčeným uplynutím doby platnosti odchylky.

a) K možnosti dovolávat se před Tribunálem bodu 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO za účelem přezkumu legality napadeného nařízení

- 90 Nejprve je třeba odpovědět na argumenty vznesené žalobkyní v její první výtce, podle kterých může být bod 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO před Tribunálem uplatněn za účelem zpochybnění legality napadeného nařízení, jelikož použil metodu stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009.
- 91 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé tvrdí, že ačkoliv podle ustálené judikatury v zásadě platí, že dohody WTO a připojené antidumpingové dohody nepatří k normám, ve vztahu k nimž Tribunál přezkoumává legalitu aktů unijních orgánů (rozsudek ze dne 23. listopadu 1999, Portugalsko v. Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47), může Tribunál provést tento přezkum za předpokladu, že Unie zamýšlela splnit zvláštní povinnost převzatou v rámci WTO.
- 92 Žalobkyně tvrdí, že z bodu 3 odůvodnění nařízení 2016/1036 vyplývá, že evropský normotvůrce prostřednictvím čl. 2 odst. 1 až 6 tohoto nařízení chtěl splnit své povinnosti vyplývající z antidumpingové dohody.
- 93 Zadruhé žalobkyně uvádí, že z ustálené judikatury vyplývá, že dohody WTO a potažmo antidumpingová dohoda zavazují Unii (rozsudek ze dne 12. prosince 1972, International Fruit Company a další, 21/72 až 24/72, EU:C:1972:115, bod 16 až 18).
- 94 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Protokol o přistoupení Číny k WTO má právní povahu a lze jej považovat za součást antidumpingové dohody. Poznamenává, že jeho právní povaha byla zjištěna odvolacím orgánem WTO v jeho zprávě týkající se sporu „Čína – opatření týkající se vývozu vzácných zemin, wolframu a molybdenu“ přijaté dne 7. srpna 2014 (WT/DS 431/AB/R).
- 95 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že do té doby, než ostatní evropské orgány provedou změny navržené Komisí, které mají uvést nařízení č. 1225/2009 do souladu s jejími závazky vůči WTO, měla Komise právní povinnost použít na žalobkyni metodu podle čl. 2 odst. 1 až 6 nařízení č. 1225/2009. Domnívá se, že

Komise je jakožto unijní orgán povinna vykonávat svou pravomoc v souladu s mezinárodním právem, a uvádí v tomto smyslu rozsudek ze dne 24. listopadu 1992, Poulsen a Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, bod 9). Při výkladu a používání základního antidumpingového nařízení by měla být Komise povinna dodržovat pravidla mezinárodního obyčejového práva, zejména základní zásadu, která vyžaduje, aby smlouvy nebo mezinárodní dohody byly pro strany závazné (zásada *pacta sunt servanda*), která byla kodifikována v článku 26 Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969 (dále jen „Vídeňská úmluva“) (rozsudek ze dne 16. června 1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, bod 49). Žalobkyně tvrdí, že článek 27 Vídeňské úmluvy rovněž uvádí, že smluvní strana se nemůže dovolávat ustanovení svého vnitrostátního práva jako důvodu pro neplnění smlouvy.

- 96 V odpovědi na spis vedlejšího účastníka Rady žalobkyně zaprvé upřesňuje, že rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), jehož se dovolává Rada, se týkal případu arménského vývoze. Žalobkyně uvádí, že protokol o přistoupení Arménie k WTO nestanoví způsob nebo podmínky, které by v čase nebo jinak omezovaly způsobilost Unie uplatňovat na základě zvláštního a jednostranného režimu Unie podle článku 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 antidumpingová pravidla odchylná se od antidumpingové dohody vůči arménským vývozcům. Žalobkyně má za to, že se žalobce v uvedené věci nemohl odvolávat na protokol o přistoupení, který stanoví omezení pro použití zacházení jako se zeměmi bez tržního hospodářství. Zadruhé žalobkyně tvrdí, že rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74), na který se odvolává rovněž Rada, byl vyhlášen před uplynutím platnosti odchylky obsažené v bodě 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO. Otázky mezinárodního práva vznesené v obou řízeních předkládajícími soudy tedy nemohou zpochybnit důsledky úmyslu vyjádřeného Uní, kterým je dodržování jejich povinností vyplývajících z Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 97 Zaprvé je třeba upřesnit, jak ostatně uvedl odvolací orgán WTO ve své zprávě týkající se sporu „Čína – Opatření týkající se vývozu vzácných zemin, wolframu a molybdenu“, přijaté dne 7. srpna 2014, (WT/DS 431/AB/R), že protokol o přistoupení Číny k WTO je jednou z částí dohod uzavřených v rámci WTO (dále jen „dohody WTO“), aniž by to účastníci řízení zpochybnili.
- 98 Zadruhé je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že ustanovení mezinárodní dohody, jejíž stranou je Unie, se lze dovolávat na podporu žaloby na neplatnost aktu unijního sekundárního práva nebo námitky vycházející z protiprávnosti takového aktu pouze za dvojí podmínky, že povaha a systematika této dohody tomu nebrání a že jsou tato ustanovení z hlediska svého obsahu bezpodmínečná a dostatečně přesná (viz rozsudky ze dne 13. ledna 2015, Rada a další v. Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4, bod 54 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 37). Takových ustanovení se lze dovolávat před unijním soudem jako kritéria k posouzení legality unijního aktu pouze tehdy, jsou-li obě tyto podmínky kumulativně splněny.
- 99 Pokud jde o dohody WTO je třeba připomenout, jak zdůraznila žalobkyně, že podle ustálené judikatury s ohledem na svou povahu a strukturu nepatří dohody WTO v zásadě k normám, ve vztahu k nimž lze přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů (rozsudky ze dne 23. listopadu 1999, Portugalsko v. Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47; ze dne 1. března 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 39, a ze dne 18. prosince 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, bod 44).
- 100 Ve dvou situacích ovšem Soudní dvůr výjimečně připustil, že unijnímu soudu přísluší případný přezkum legality unijního aktu a aktů přijatých k jeho provedení vzhledem k dohodám WTO (viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 87 a citovaná judikatura). Jedná se o situaci, na kterou poukazuje žalobkyně, kdy Unie zamýšlela splnit zvláštní povinnost převzatou v rámci těchto dohod (rozsudek ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, EU:C:1991:186) a o případ, kdy dotčený unijní akt výslovně odkazuje na konkrétní ustanovení uvedených dohod (rozsudek ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise, 70/87, EU:C:1989:254).

- 101 Pokud jde o druhou výjimku uvedenou v bodě 100 výše, stanovenou v rozsudku ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise (70/87, EU:C:1989:254, bod 19), je třeba připomenout, že žádný článek nařízení č. 1225/2009 neodkazuje na jakékoliv konkrétní ustanovení antidumpingových dohod (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 89, vydaný na základě nařízení č. 1225/2009, nařízení 2016/1036 neobsahuje rozdílné odůvodňující odlišné řešení).
- 102 Pokud jde o první výjimku uvedenou v bodě 100 výše stanovenou v rozsudku ze dne 7. května 1991 Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31), je třeba upřesnit, že podle Soudního dvora, i když je pravda, že bod 3 odůvodnění nařízení č. 1225/2009 uvádí, že je třeba provést co nejvíce ustanovení antidumpingové dohody WTO do unijního práva, tento výraz musí být chápán v tom smyslu, že ačkoliv unijní normotvůrce zamýšlel při přijímání nařízení č. 1225/2009 zohlednit pravidla této dohody, neprojevil úmysl provést v tomto nařízení každé z pravidel (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 90).
- 103 Zatřetí, pokud jde konkrétně o čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009, je třeba upozornit na to, že Soudní dvůr rozhodl, že je výrazem vůle unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup vlastní unijnímu právnímu řádu, a to zavedením zvláštního režimu stanovícího podrobná pravidla pro výpočet běžné hodnoty v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 91 a citovaná judikatura). Z toho plyne, že uvedené ustanovení nařízení č. 1225/2009 nelze považovat za opatření, které má zajistit provedení zvláštní povinnosti převzaté v rámci WTO v unijním právním řádu (rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 50).
- 104 Kromě toho, jelikož žalobkyně neprokázala, že podmínky použití judikatury stanovené v rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31) jsou splněny, nemůže se dovolávat ani zásady *pacta sunt servanda* kodifikované v článku 26 Vídeňské úmluvy vzhledem k neexistenci přímého účinku mezinárodní dohody, jejíž plnění v dobré víře zpochybňuje (rozsudek ze dne 3. února 2005, Chiquita Brands a další v. Komise, T-19/01, EU:T:2005:31, body 247 a 248; viz rovněž rozsudek ze dne 14. prosince 2005, Laboratoire du Bain v. Rada a Komise, T-151/00, nezveřejněný, EU:T:2005:450, bod 102 a citovaná judikatura).
- 105 V projednávané věci vyplývá ze všeho výše uvedeného, že Tribunál nemůže přezkoumávat legalitu napadeného nařízení vzhledem k Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 106 Tento závěr nelze ostatními argumenty žalobkyně vyvrátit.
- 107 Argumentace žalobkyně, podle níž se rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), týkal výrobce usazeného v Arménii, jehož situace se lišila od situace žalobkyně z důvodu neexistence podobného ustanovení, jako je bod 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO v protokolu o přistoupení Arménie, nemůže vyvrátit závěr vycházející z bodu 105 výše. Jak bylo připomenuto v bodě 103 výše, Soudní dvůr došel k závěru, že čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 nelze považovat za opatření, které má zajistit provedení zvláštní povinnosti převzaté v rámci WTO v unijním právním řádu. Tento závěr je použitelný i na protokol o přistoupení Číny k WTO. Stejně tak okolnost uváděná žalobkyní, že Tribunál se nemůže opírat o rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74), vzhledem k tomu, že byl vydán před uplynutím lhůty stanovené v bodě 15 písm. d) části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO, je irelevantní. I za předpokladu, že by se závazky převzaté Uníí v rámci dohod WTO od data vyhlášení dotčeného rozsudku vyvíjely, toto nemůže mít důsledky pro úmysl vyjádřený evropským normotvůrcem v okamžiku přijetí čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009.

108 Argumentace žalobkyně, podle které se Unie formálně zavázala dodržovat zvláštní podmínky Protokolu o přistoupení Číny k WTO, neboť tento protokol měla Unie výslovně schválit ve formě rozhodnutí, nemůže zpochybnit ani závěr učiněný v bodě 105 výše. Jak totiž uvádí Komise, stačí konstatovat, že skutečnost, že se Komise podílela na schválení protokolu o přistoupení Číny k WTO, nemůže být vykládána jako vůle unijního normotvůrce provést zvláštní povinnost převzatou v rámci pravidel WTO. Takový výklad by zbavil významu výjimku stanovenou v rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31).

b) K výkladu čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 v souladu s právem WTO

109 Pokud jde o výklad čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 v souladu s právem WTO, žalobkyně zaprvé uvádí, že unijní právo musí být vykládáno v co možná největším rozsahu ve světle mezinárodního práva, zejména pokud jeho ustanovení směřují k provedení mezinárodní dohody uzavřené Unií. Žalobkyně tvrdí, že Komise měla vykládat formulaci „na jakémkoli jiném přiměřeném základě“ v článku 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 tak, že jí přiznává posuzovací pravomoc pro výpočet běžné hodnoty v souladu s metodou použitelnou na země s tržním hospodářstvím, a v souladu s právem WTO. Žalobkyně je toho názoru, že čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 upravuje hierarchii metod pro výpočet běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství a tvrdí, že je třeba určit běžnou hodnotu nejprve na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, a teprve poté na základě ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie. Má však za to, že pokud se Komise po zvážení všech okolností domnívá, že tyto metody nejsou možné, je podle čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 při výkonu velmi široké posuzovací pravomoci, kterou disponuje, oprávněna určit běžnou hodnotu na jakémkoli jiném přiměřeném základě. Žalobkyně uvádí, že na základě tohoto vzorce mohla mít Komise za to, že s ohledem na mezinárodní právní závazky Unie, a zejména závazky vůči WTO, nebylo možné určit běžnou hodnotu na základě metody srovnatelné země a že jí bylo třeba vypočítat na základě nákladů a vnitrostátních cen žalobkyně. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že výpočet běžné hodnoty na základě výrobních nákladů nebo vnitrostátních cen byl v praxi možný.

110 V tomto ohledu je třeba zaprvé zdůraznit, že je zajisté pravda, že podle ustálené judikatury musí být unijní právní předpisy vykládány v nejvyšší možné míře ve světle mezinárodního práva, zejména pokud tyto předpisy směřují k provedení mezinárodní dohody uzavřené Unií (rozsudky ze dne 14. července 1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, bod 20, a ze dne 9. ledna 2003, Petrotub a Republica v. Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 57).

111 Je však třeba upřesnit, jak bylo zdůrazněno v bodě 103 výše, že čl. 2 odst. 7 písm. a) nelze považovat za ustanovení, které směřuje k provedení zvláštních povinností v rámci dohod WTO. Toto ustanovení totiž upravuje pravidla pro výpočet běžné hodnoty, která nemají obdobu v dohodách WTO, jež nestanoví pravidla pro výpočet běžné hodnoty v případě zemí bez tržního hospodářství.

112 Z druhého je třeba zdůraznit, že orgány mají posuzovací pravomoc týkající se určení běžné hodnoty v zemích, které nemají tržní hospodářství (rozsudek ze dne 27. října 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery v. Rada, C-511/09 P, EU:C:2011:696, bod 33). Z judikatury vyplývá, že metoda stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009, která spočívá v určení běžné hodnoty dotčeného výrobku „na jakémkoli jiném přiměřeném základě“, je podpůrnou metodou, která se použije v případě, že požádané společnosti usazené v obdobných zemích nejsou ochotny spolupracovat při šetření (rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 56).

113 Z výše uvedeného vyplývá jednak, že Komise nebyla povinna vykládat čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 v souladu s povinnostmi Unie v rámci WTO, a jednak, že výklad navržený žalobkyní by zbavil významu diskreční pravomoc, kterou zákonodárce zamýšlel poskytnout Komisi formulací „na jakémkoli jiném přiměřeném základě“ v článku 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009.

- 114 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Komise nebyla povinna vykládat čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 ve světle bodu 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 115 Ze závěrů uvedených v bodech 105 a 114 výše vyplývá, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když použila metodu stanovenou v článku 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 pro výpočet běžné hodnoty v projednávané věci.
- 116 Ostatní výtky žalobkyně týkající se časové působnosti bodu 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO a důsledky uplynutí doby platnosti odchylky stanovené v bodě 15 části I uvedeného Protokolu v souladu s právem WTO nemohou vyvrátit závěr učiněný v bodě 114 výše.
- 117 Vzhledem k tomu, že právo WTO není kritériem přezkumu legality napadeného nařízení ani norma, s přihlédnutím k níž je Komise povinna vykládat čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009, musí být výtky žalobkyně, které se k tomuto vztahují, zamítnuty jako irelevantní.

3. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a z nedostatečného odůvodnění úpravy běžné hodnoty

- 118 Z bodu 111 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že „[k]vůli neexistenci prodeje obdobného výrobku na domácím trhu na Tchaj-wanu byla běžná hodnota zjištěna v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 [nařízení č. 1225/2009]“, a to „připočtením vynaložených prodejních, správních a režijních nákladů a zisku dosaženého na tchajwanském trhu během období šetření k výrobním nákladům příslušného typu výrobku“.
- 119 Z bodu 117 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá následující:

„Vzhledem ke skutečnosti, že na Tchaj-wanu bylo možno určit pouze omezený počet typů výrobku, které čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyvážejí do Unie, zjistila Komise běžnou hodnotu u zbývajících typů výrobku početně na základě výrobních nákladů nejpodobnějších typů výrobku vyráběných na Tchaj-wanu za účelem úplného a spravedlivého srovnání na základě výrobních nákladů upravených o:

- a) rozdíly v použitých surovinách – na základě ověřených údajů o nákladech výrobního odvětví Unie, podle nichž je výroba příslušenství (fitinků) vyráběného z bezešvých trubek 2,12 až 2,97krát dražší než jejich výroba ze svařovaných trubek;
 - b) rozdíly ve třídě oceli – podle ověřených údajů výrobního odvětví Unie, podle nichž je úprava nákladů podle třídy oceli provedena na úroveň nákladů nejlevnější třídy oceli použité při výrobě příslušenství (fitinků) na základě svařovaných trubek jako suroviny; tato úprava je v závislosti na použité třídě oceli v rozmezí od 1,49 do 3,60násobku;
 - c) rozdíly ve tvaru – na základě zjištěných cenových rozdílů při prodeji ze strany čínských vývozců, podle nichž se koleno považuje za nejzákladnější tvar a ostatní tvary (spojky tvaru T, přechodky, uzávěry a zvláštní formy), jsou 1,08 až 1,74krát dražší.“
- 120 Z bodu 118 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá:

„Obchodní komora CCCMC navrhla ve svém podání po poskytnutí prozatímních informací alternativní základ pro úpravu podle písmen a) a b) a předložila v tomto ohledu údaje z čínských trhů. Tyto údaje však nebyly za prvé ověřeny a za druhé pocházely ze země bez tržního hospodářství. Jejich použití by proto popřelo metodiku srovnatelné země při výpočtu běžné hodnoty. Toto tvrzení obchodní komory CCCMC bylo tudíž zamítnuto.“

121 Žalobkyně v druhém žalobním důvodu tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení úpravy běžné hodnoty. Rovněž namítá nedostatečné odůvodnění úpravy běžné hodnoty. Tyto dvě výtky budou dále postupně analyzovány.

a) K přípustnosti některých argumentů žalobkyně

122 Komise namítá nepřipustnost argumentace žalobkyně, podle níž skutečnost, že Komise použila čínské údaje pro úpravy výrobních nákladů na příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky podle rozdílů ve formě [v bodě 117 písm. c) odůvodnění napadeného nařízení] zpochybňuje odmítnutí [v bodě 118 odůvodnění uvedeného nařízení] údajů předložených CCCMC z čínských trhů pro účely zpochybnění úprav výrobních nákladů uskutečněných v bodě 117 písm. a) a b) napadeného nařízení. Tato argumentace je podle ní nepřipustná podle čl. 76 písm. d) jednacího řádu. Komise upřesňuje, že žalobkyně neobjasnila, jaká část napadeného nařízení byla touto argumentací napadena, čímž jí neumožnila se bránit.

123 V odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání Komise nicméně připustila, že svou argumentací uvedenou v bodě 122 výše žalobkyně v podstatě uvedla, že Komise měla použít údaje pocházející z čínského trhu, a ponechává na úvaze Tribunálu, aby rozhodl o její přípustnosti.

124 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumentace žalobkyně uvedená v bodě 122 výše může být chápána způsobem, který navrhuje Komise, takže je třeba ji prohlásit za přípustnou.

b) K věci samé

1) Ke zjevně nesprávnému posouzení úpravy běžné hodnoty

125 Žalobkyně napadá odmítnutí Komise, v bodě 118 odůvodnění napadeného nařízení, zohlednit ceníky svařovaných a bezešvých trubek používané čínskými výrobci zastoupenými CCCMC k provedení úprav výrobních nákladů některých výrobků vyrobených na Tchaj-wanu za účelem zohlednění rozdílů v použitých surovinách [bod 117 písm. a) odůvodnění] a rozdílů v třídě oceli [bod 117 písm. b) odůvodnění] ve srovnání s produkty vyváženými do Unie čínskými výrobci. Žalobkyně uvádí, že skutečnost, že Komise použila údaje týkající se výrobních nákladů výrobního odvětví Unie, aby upravila výrobní náklady na tchaj-wanské výrobky, měla za následek znásobení úrovně dumpingového rozpětí uděleného žalobkyni. V replice žalobkyně uvedla, že údaje, které předložila CCCMC pocházející z čínského trhu, neměly za cíl stanovit ceny, které měly být použity pro určení běžné hodnoty na Tchaj-wanu, ale poskytnout Komisi informace o rozdílu mezi náklady na svařované a bezešvé trubky jako suroviny a prokázat, že rozdíl, který uplatňují výrobci Unie, byl příliš vysoký. Žalobkyně tvrdí, že údaje, které předložila CCCMC, se týkaly cen surovin použitých pro výrobu příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, tedy trub a trubek dodaných čínským výrobcům příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky jako výrobní materiál. Zdůrazňuje, že výrobci v Unii a většina čínských výrobců sama nevyrábí mateřskou trubku pro výrobu jejich příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, a musí tak tyto suroviny kupovat jako výrobní materiál. Údaje předložené CCCMC jsou tak přímo relevantní pro výpočet výrobních nákladů výrobců příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky na trzích Unie a Číny. Žalobkyně uvádí, že údaje, které předložila CCCMC, naznačovaly, že náklady na bezešvé trubky se rovnaly 1,3násobku nákladů na svařované trubky, zatímco Komise nakonec prokázala, že náklady na bezešvé trubky byly 2,12 až 2,97krát vyšší než cena svařovaných trubek.

126 Je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 112 výše, že unijní orgány mají širokou posuzovací pravomoc týkající se stanovení běžné hodnoty v případě zemí, které nemají tržní hospodářství (rozsudek ze dne 27. října 2011 Dongguan Nanzha Leco Stationery v. Komise, C-511/09 P, EU:C:2011:696, bod 33).

- 127 Z judikatury dále vyplývá, že důkazní břemeno leží na straně žalobce, který musí poskytnout přesvědčivé důkazy na podporu svých tvrzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, bod 17; v tomto smyslu obdobně viz též rozsudky ze dne 9. září 2010, Carpent Languages v. Komise, T-582/08, nezveřejněný, EU:T:2010:379, bod 57, a ze dne 17. ledna 2017, Cofely Solelec a další v. Parlament, T-419/15, nezveřejněný, EU:T:2017:8, bod 96).
- 128 V projednávané věci je tedy třeba ověřit, zda žalobkyně navrhla důkazy, které mohou prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při výpočtu běžné hodnoty.
- 129 Zprvce žalobkyně zpochybňuje tvrzení Komise v bodech 118 a 123 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého údaje předložené CCCMC nebyly ověřeny. Žalobkyně zdůrazňuje, že tyto údaje sestávající z tabulek, které obsahovaly ceny uplatňované čínskými společnostmi za různé svařované a bezešvé trubky, byly převzaty z oficiálních sazebníků výrobní ceny, jejichž pravost mohla být ověřena. Žalobkyně je toho názoru, že se Komise rozhodla neověřit tyto údaje, takže je nemůže odmítnout s odvoláním se na to, že nebyly ověřeny. Žalobkyně dodává, že CCCMC předložila důkazy ve svých komentářích ke konečným zjištěním, které obsahovaly ověřené faktury žalobkyně a jiného spolupracujícího výrobce.
- 130 Co se týče druhého důvodu pro odmítnutí údajů, které předložila CCCMC, vyjádřeného v bodě 118 odůvodnění napadeného nařízení, tedy skutečnosti, že pocházejí ze země bez tržního hospodářství, žalobkyně tvrdí, že tato úvaha nemůže odůvodnit systematické odmítnutí. Žalobkyně uvádí, že ve zprávě týkající se sporu „Evropské společenství – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny“ přijaté dne 15. července 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289), měl odvolací orgán WTO za to, že Komise nemůže odmítnout čínské důkazy předložené za účelem úpravy běžné hodnoty pouhým odvoláním se na skutečnost, že Čína nemá postavení země s tržním hospodářstvím. Žalobkyně dodává, že ačkoliv zpráva odvolacího orgánu WTO ke sporu „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření týkající se některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny“ přijatá dne 15. července 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289) se týká spravedlivého srovnání běžné ceny a vývozní ceny ve smyslu čl. 2 odst. 10 nařízení č. 1225/2009 [nahrazeným čl. 2 odst. 10 nařízení 2016/1036], a nikoliv úpravy běžné hodnoty, jsou závěry obsažené v této zprávě použitelné v projednávané věci, jelikož jediný důvod proč Komise nezohlednila údaje předložené CCCMC je skutečnost, že nepocházejí z tržního hospodářství. Žalobkyně rovněž tvrdí, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), Komise použila čínské ceny pro výpočet běžné hodnoty jednoho z dotyčných výrobků, který nebyl vyráběn v podobné zemi, o což jde i v projednávané věci.
- 131 Zadruhé, pokud jde o bod 124 odůvodnění napadeného nařízení, žalobkyně vytýká Komisi, že odmítla údaje, které poskytla CCCMC na základě toho, že se tyto údaje týkaly cen, a nikoliv výrobních nákladů. Žalobkyně má za to, že Komise nevysvětlila rozdíl mezi pořizovacími náklady výrobce a prodejní cenou dodavatele.
- 132 Zatřetí žalobkyně uvádí, že sama Komise v bodě 117 písm. c) napadeného nařízení použila čínské údaje pro úpravu běžné hodnoty týkající se rozdílů ve tvaru na základě cenových rozdílů při prodeji ze strany čínských vývozců. Žalobkyně tvrdí, že jsou-li údaje týkající se prodejních cen v zemi bez tržního hospodářství spolehlivé pro úpravy běžné hodnoty různých tvarů příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, měly by být dostatečně spolehlivé pro výpočet rozdílů týkajících se surovin a tříd oceli v bodě 117 písm. a) a b) odůvodnění napadeného nařízení.
- 133 Začtvrté žalobkyně vytýká Komisi, že v bodě 124 revidovaných konečných zjištění dospěla k závěru, že čínští výrobci nepředložili žádný údaj týkající se výrobních nákladů. Žalobkyně má za to, že lhůta 22 dnů stanovená pro předložení připomínek ke konečným zjištěním nebyla dostatečně dlouhá na to, aby mohla předložit doplňující údaje k údajům předloženým před CCCMC, neboť teprve v okamžiku zveřejnění těchto zjištění zjistila, že předložené údaje byly Komisí odmítnuty.

- 134 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo konstatováno v rámci analýzy pátého žalobního důvodu žalobkyně, že Komise v projednávané věci právem použila metodu použitelnou na země bez tržního hospodářství. V rámci této metody, při níž Komise požívá širokou posuzovací pravomoc, není povinná zohlednit údaje ze zemí bez tržního hospodářství, ale musí vycházet z „ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky v Unii“.
- 135 Mimoto je třeba zdůraznit, že čl. 2 odst. 7 nařízení č. 1225/2009 umožňuje Komisi použít údaje výrobního odvětví Unie, jelikož stanoví, že Komise může vycházet z „ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky v Unii“.
- 136 Kromě toho je třeba konstatovat, že z bodu 118 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že skutečnost, že údaje předložené CCCMC pocházely ze země bez tržního hospodářství, nebylo jediným důvodem pro odmítnutí těchto údajů. Toto odmítnutí bylo rovněž, jak je uvedeno v bodě 124 odůvodnění napadeného nařízení, založeno na skutečnosti, že údaje předložené CCCMC se skládaly z prodejních cen trub a trubek, které nemohou být považovány za způsobilé pro výpočet nákladů na výrobu příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky.
- 137 Nakonec je třeba připomenout, že žalobkyně nepředložila žádost směřující k prokázání toho, že působila za tržních podmínek podle čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení č. 1225/2009.
- 138 S ohledem na výše uvedené skutečnosti je třeba dospět k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když odmítla údaje z čínského trhu předložené CCCMC k provedení úprav výrobních nákladů vysvětlených v bodě 117 písm. a) a b) odůvodnění napadeného nařízení.

2) K nedostatečnému odůvodnění úpravy běžné hodnoty

- 139 Žalobkyně namítá neodůvodnění úprav sporných výrobních nákladů.
- 140 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud nařízení, které ukládá konečná antidumpingová cla, spadá do systematického rámce souboru opatření, nelze požadovat, aby jeho odůvodnění upřesňovalo jednotlivé skutkové a právní okolnosti, někdy velmi obsáhlé a složité, které jsou jeho předmětem, ani aby orgány zaujímaly postoj ke všem argumentům, kterých se dotčené strany dovolávají. Je naopak dostačující, aby orgán, který akt vydal, vyložil skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají v systematice sporného nařízení zásadní význam. Orgány však nejsou povinny odůvodňovat konkrétně to, že nezohlednily různé argumenty, které dotčené strany vznášejí. Stačí, aby nařízení obsahovalo jasné odůvodnění hlavních prvků, které byly do jejich rozboru zahrnuty, jestliže toto odůvodnění může objasnit důvody, pro které orgány vyloučily příslušné argumenty, kterých se dotčené strany v rámci správního řízení dovolávaly. Kromě toho nařízení, které na základě šetření zavádí antidumpingová cla, musí být odůvodněno pouze ve vztahu ke všem skutkovým a právním okolnostem, které jsou rozhodné pro účely posouzení, jež je v něm uskutečněno. Účelem povinnosti odůvodnění takového aktu není vysvětlovat vývoj názoru orgánu v průběhu správního řízení, a tato povinnost tedy není určena k odůvodňování odchylek řešení přijatého v konečném aktu od předběžného názoru uvedeného v dokumentech zpřístupněných zúčastněným stranám v průběhu tohoto řízení k tomu, aby jim bylo umožněno vyjádřit jejich stanovisko. Tato povinnost tedy ani neukládá orgánu povinnost vysvětlit, proč byl jeho názor, o kterém uvažoval v určité fázi správního řízení, případně neodůvodněný (rozsudek ze dne 13. září 2010, Whirlpool Europe v. Rada, T-314/06, EU:T:2010:390, body 114 až 116).
- 141 V projednávané věci stačí konstatovat, že z bodů 118 až 129 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise jasně a jednoznačně uvedla odůvodnění odmítnutí údajů předložených CCCMC.

- 142 Je třeba dospět k závěru, že Komise neporušila povinnost uvést odůvodnění úpravy běžné hodnoty.
- 143 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod je třeba zamítnout.

4. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci při vymezení posuzovaného období

- 144 Úvodem je třeba zdůraznit, že dne 10. listopadu 2012, v návaznosti na podnět podaný Výborem na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího příslušenství (fitinky) z nerezavějící oceli pro svařování na tupo, zahájila Komise antidumpingové šetření odlišné od toho, o které se jedná v projednávané věci (dále jen „předchozí šetření“). Toto šetření bylo zahájeno na základě oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některého příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2012, C 342, s. 2). Toto šetření bylo v návaznosti na zpětvzetí podnětu ukončeno rozhodnutím Komise 2013/440/EU ze dne 20. srpna 2013, o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončených, pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2013, L 223, s. 13).
- 145 Je třeba připomenout, že z bodu 43 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že šetření dotčené v projednávané věci „se vztahovalo na období od 1. října 2014 do 30. září 2015“. Z bodu 44 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že „zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2012 do konce období šetření“.
- 146 Ve třetím žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že Komise měla zkoumat trendy významné pro posouzení újmy v období od roku 2010, namísto roku 2012.
- 147 Zaprvé žalobkyně uznává, že obvyklá praxe Komise v oblasti antidumpingových šetření je zkoumání čtyřletého období. Nicméně zdůrazňuje, že v průběhu šetření dotčeného v projednávané věci se CCCMC pokusila přesvědčit Komisi, aby zvážila rozšíření zkoumaného období tak, aby pokrylo i předchozí šetření. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že široká posuzovací pravomoc Komise v antidumpingové oblasti zahrnuje rovněž možnost odchýlit se od obvyklé praxe, pokud to odůvodňují okolnosti probíhajícího vyšetřování. Žalobkyně má za to, že okolnosti dotčeného šetření odůvodňovaly, aby se Komise odchýlila od své obvyklé praxe, neboť již vykonala podstatnou část šetření se stejným stěžovatelem, dotčeným výrobkem, stejnými vyvážející výrobci a stejnými dovozci a měla bezpochyby k dispozici všechny údaje Eurostatu, které byly shromážděny a zanalyzovány v průběhu předchozího šetření. Žalobkyně tvrdí, že i když bylo předchozí šetření v návaznosti na zpětvzetí podnětu ukončeno rozhodnutím 2013/440, skutečný důvod, proč Komise ukončila uvedené šetření, byl nedostatek důkazů, které by prokázaly existenci újmy výrobnímu odvětví Unie. Žalobkyně dospívá k závěru, že zamítnutí žádosti CCCMC o rozšíření posuzovaného období představuje „zneužití široké posuzovací pravomoci“ Komise a požaduje, aby Tribunál kvalifikoval závěry Komise týkající se posuzovaného období, a v důsledku toho její konečné určení újmy jako nedostatečně odůvodněné a protiprávní.
- 148 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že CCCMC předložila v průběhu dotčeného šetření údaje obsahující důkazy (založené na aktualizovaných informacích Eurostatu) týkající se sazeb a objemů obchodů z těchto dvou zemí, kterých se týká šetření dotčené v projednávané věci a které se týkaly období od roku 2010. Tyto údaje prokazují celkovou stabilitu vývoje cen a objemů dovozů v období od roku 2010. Žalobkyně tvrdí, že tyto skutečnosti byly předloženy za účelem prokázání toho, že ceny a objemy dovozů v porovnání s obdobími, na které se vztahuje předchozí šetření, neprodělaly žádný významný pokles. Připouští nicméně, že pokud je vývoj obchodu zkoumán až od roku 2012, zdá se, že dovozní ceny klesaly. Pokud je naopak zkoumáno delší období, žalobkyně uvádí, že dovozní ceny po dobu celého tohoto období zůstaly zjevně velmi stabilní, tato stabilita má podle ní představovat určující prvek, pokud se jedná o posouzení aktuální újmy a příčinné souvislosti.

a) K přípustnosti žalobního důvodu

- 149 Komise tvrdí, že třetí žalobní důvod žalobkyně je nepřipustný na základě čl. 76 písm. d) jednacího řádu. Žalobkyně v žalobě neuvedla uceleně a srozumitelně hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, aby se žalovaný mohl hájit a Tribunál mohl rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Komise připomíná, že žaloba musí ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, a že jeho pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu (rozsudek ze dne 11. září 2014, *Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada*, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 66). Připomíná, že pokud je žalobní důvod nebo část žalobního důvodu nesrozumitelný, je třeba jej prohlásit za nepřipustný (rozsudek ze dne 11. září 2014, *Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada*, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 135). Komise tvrdí, že žalobkyně nevysvětlila, v čem spočívá zjevně nesprávné posouzení nebo zneužití pravomoci uvedené v názvu třetího žalobního důvodu. Zdůrazňuje, že žalobkyně neposkytla žádný důkaz na podporu tvrzení formulovaných v rámci třetího žalobního důvodu, s výjimkou toho, že dovozní ceny jsou od roku 2010 zjevně velmi stabilní, přičemž odkázala na přílohu.
- 150 Alternativně Komise tvrdí, že argumentace žalobkyně obsažená v bodě 80 žaloby týkající se stability vývozních cen od roku 2010 je nepřipustná na základě čl. 76 písm. d) jednacího řádu. Komise zdůrazňuje, že žalobkyně na podporu svého tvrzení, že dovozní ceny zůstaly od roku 2010 velmi stabilní, odkazuje obecně na přílohu, tedy dokument čítající 28 stran, ale nijak neupřesňuje, kde se nacházejí argumenty podporující její tvrzení. V tomto ohledu připomíná judikaturu Soudního dvora, podle níž Tribunálu nepřísluší, aby v přílohách vyhledával a zjišťoval žalobní důvody a argumenty, které by mohl považovat za důvody a argumenty tvořící základ žaloby (rozsudky ze dne 28. června 2005, *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 97 a 100, a ze dne 11. září 2014, *MasterCard a další v. Komise*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41). Obdobné požadavky jsou vyžadovány, pokud je na podporu žalobního důvodu předloženého Tribunálu uplatňován určitý argument (viz rozsudek *Versalis v. Komise*, EU:C:2013:386, bod 115). Komise tvrdí, že obecný odkaz na jiné písemnosti, byť přiložené k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musejí být uvedeny v žalobě (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. června 2005, *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 94 až 100, a ze dne 13. června 2013, *Versalis v. Komise*, C-511/11 P, EU:C:2013:386, bod 115, a ze dne 11. září 2014 *MasterCard a další v. Komise*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 40).
- 151 V projednávaném případě je třeba zaprvé konstatovat, jak vyplývá z bodů 147 a 148 výše, že žalobkyně v žalobě uvedla argumenty, na kterých je založen třetí žalobní důvod dostatečně jasně, takže jej není nutné z tohoto důvodu prohlásit za nepřipustný.
- 152 Zadruhé je třeba konstatovat, že žalobkyně v bodě 80 žaloby skutečně obecně odkazuje na přílohu, což ostatně potvrzuje v replice. Okolnost, že žalobkyně ve stadiu repliky označila konkrétní prvky uvedené přílohy, které podle ní měly podpořit její tvrzení, nemůže zhojit porušení požadavků uvedených v článku 76 jednacího řádu při podání žaloby (viz usnesení ze dne 9. ledna 2015, *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, T-482/12, nezveřejněný, EU:T:2015:19, bod 39 a citovaná judikatura). Obecný odkaz žalobkyně na přílohu A.11 je tedy třeba považovat za nepřipustný [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. června 2017, *Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl)*, T-236/16, EU:T:2017:416, bod 12, a ze dne 9. března 2018, *NORMOSANG*, T-103/17, nezveřejněný, EU:T:2018:126, bod 25].

b) K věci samé

- 153 Zaprvé argumentace žalobkyně, podle níž, i když bylo předchozí šetření v návaznosti na zpětvzetí podnětu ukončeno rozhodnutím 2013/440, skutečný důvod, proč Komise ukončila uvedené šetření, byl nedostatek důkazů, které by prokázaly existenci újmy výrobnímu odvětví Unie, musí být považována za irelevantní. Je totiž třeba zdůraznit, jak tvrdí Komise, že Tribunálu nepřísluší v rámci

projednávané žaloby analyzovat argumenty týkající se předchozího šetření, jelikož otázky týkající se určení či neurčení újmy v rámci uvedeného šetření jsou nezávislé na šetření dotčeném v projednávané věci a nemohou vést ke zrušení napadeného nařízení.

- 154 Zadruhé, pokud jde o zjevně nesprávné posouzení, které žalobkyně namítá, je třeba připomenout, že žalobkyně musí poskytnout přesvědčivé důkazy na podporu svých tvrzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, bod 17; v tomto smyslu obdobně viz též rozsudky ze dne 9. září 2010, Carpent Languages v. Komise, T-582/08, nezveřejněný, EU:T:2010:379, bod 57, a ze dne 17. ledna 2017, Cofely Solelec a další v. Parlament, T-419/15, nezveřejněný, EU:T:2017:8, bod 96).
- 155 Z judikatury vyplývá, že je nezbytné provést šetření na základě co možná nejnovějších informací, aby bylo možné stanovit antidumpingová cla vhodná k ochraně určitého výrobního odvětví Unie proti dumpingovým praktikám (rozsudky ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 92; ze dne 28. ledna 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, bod 66 a ze dne 25. ledna 2017, Rusal Armenal v. Rada, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, bod 119).
- 156 V projednávané věci přitom žalobkyně neposkytla žádný důkaz, který by doložil, že se Komise odchýlila od své obvyklé praxe držet se posuzovaného čtyřletého období a vzít v úvahu údaje o obchodu od roku 2010.
- 157 Proto je třeba dospět k názoru, že žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 158 Zatřetí, pokud jde o zneužití pravomoci, na které žalobkyně odkazuje, je třeba připomenout, že určitý akt je stížen vadou spočívající ve zneužití pravomoci pouze tehdy, když se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů ukáže, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu (viz rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 50 a citovaná judikatura).
- 159 V projednávané věci žalobkyně nepředložila důkazy, které by mohly prokázat, že Komise přijetím napadeného nařízení sledovala jiný cíl než cíl přijmout antidumpingová opatření v rámci unijního práva. Argument vycházející z údajného zneužití pravomoci ze strany Komise je tudíž třeba odmítnout.
- 160 Začtvrté, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého závěry Komise týkající se posuzovaného období musí být kvalifikovány jako nedostatečně odůvodněné, je třeba odkázat na judikaturu uvedenou v bodě 140 výše.
- 161 V projednávané věci stačí konstatovat, že v bodě 46 odůvodnění napadeného nařízení Komise uvedla důvody, proč zamítla žádost o rozšíření posuzovaného období, kterou podali někteří účastníci během antidumpingového šetření.
- 162 Argumentace žalobkyně, podle níž musí být závěry kvalifikovány jako nedostatečně odůvodněné tedy musí být prohlášena za neopodstatněnou.
- 163 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut z důvodu jeho opodstatněnosti, aniž by bylo třeba rozhodnout o jeho relevanci, kterou Komise rovněž napadla.

5. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásad řádné správy a transparentnosti, jakož i práva na obhajobu

164 Žalobkyně ve čtvrtém žalobním důvodu tvrdí, že Komise nedodržela obecné zásady unijního práva, jako je zásada řádné správy, zásada transparentnosti a práva na obhajobu. Žalobkyně má za to, že Komise nedodržela její právo na obhajobu zaprvé tím, že odmítla zpřístupnit údaje týkající se výrobního odvětví Unie, které byly dostupné ve stadiu prozatímních zjištění, zadruhé tím, že stanovila lhůtu 22 dnů pro předložení připomínek ke konečným zjištěním, a zatřetí tím, že stanovila lhůtu dvou a půl pracovních dnů pro předložení připomínek k revidovaným konečným zjištěním ze dne 25. listopadu 2016, které obsahovaly důležité informace, jež zde byly formulovány poprvé.

a) K porušení zásad řádné správy a transparentnosti, kterých se žalobkyně dovolává

165 Komise tvrdí, že argumentace žalobkyně, podle které Komise nedodržela obecné zásady unijního práva, jako je zásada řádné správy a zásada transparentnosti, musí být prohlášena za nepřípustnou, jelikož žalobkyně v žalobě nerozvinula, v čem porušení těchto zásad spočívá. Komise zdůrazňuje, že z čl. 21 odst. 1 statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že žaloby musí uvádět předmět sporu a žalobní důvody žalobce. Zdůrazňuje, že Tribunál rozhodl, že k tomu, aby byla žaloba přípustná, musí žalobce v žalobě uvést uceleně a srozumitelně hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých byla žaloba založena, aby se žalovaný mohl hájit a Tribunál mohl rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu. Podle Komise je třeba žalobní důvod nebo jeho část zamítnout, pokud je nesrozumitelný (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. září 2014, *Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada*, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 66 a 135, a ze dne 24. září 2015, *Itálie a Španělsko v. Komise*, T-124/13 a T-191/13, EU:T:2015:690, bod 33).

166 Podle čl. 76 písm. d) jednacího řádu musí žaloba obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Z judikatury vyplývá, že tento stručný popis musí být dostatečně jasný a přesný pro to, aby umožnil žalovanému připravit si obranu a příslušnému soudu rozhodnout o žalobě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 1991, *Grifoni v. ESAE*, 330/88, EU:C:1991:95, bod 18).

167 V projednávané věci je třeba poznamenat, jak uvádí Komise, že žalobkyně nerozvinula ani nevysvětlila, v čem spočívá porušení zásad řádné správy a transparentnosti, které uplatňuje v názvu čtvrtého žalobního důvodu, takže je třeba tuto argumentaci odmítnout jako nepřípustnou.

b) K porušení práva žalobkyně na obhajobu

168 Co se týče porušení práva na obhajobu, kterého se žalobkyně dovolává, je třeba nejprve zdůraznit, jak bylo konstatováno v bodě 36 výše, že žalobkyně před Tribunálem nemůže uplatňovat právo na obhajobu CCCMC.

169 Dále je třeba zamítnout výtku týkající se nedostatečné lhůty pro předložení připomínek k revidovaným konečným zjištěním z důvodů uvedených v bodech 37 až 41 výše.

170 Pokud jde kromě toho o výtku vycházející z nezpřístupnění údajů o výrobním odvětví Unie dostupných ve stadiu prozatímních zjištění, je třeba uvést zaprvé, že jelikož žalobkyně sama nepožádala o zveřejnění těchto údajů ve svých připomínkách k prozatímním zjištěním, je odkaz na připomínky CCCMC irelevantní z důvodů uvedených v bodě 169 výše. Zadruhé žalobkyně neprokázala, že by řízení mohlo dospět k jinému závěru, kdyby věděla o těchto údajích ve stadiu prozatímních zjištění namísto ve fázi konečných zjištění. Z výše uvedených důvodů je třeba tuto výtku zamítnout.

- 171 Pokud jde o výtku vycházející z neposkytnutí dostatečné dlouhé doby pro předložení připomínek ke konečným zjištěním, stačí uvést, že lhůta 22 dnů udělená Komisí je delší než minimální lhůta 10 dnů stanovená v této souvislosti v článku 20 odst. 5 nařízení 2016/1036, aniž by specifické okolnosti, na které žalobkyně poukazuje, mohly v tomto ohledu zpochybnit řádný průběh řízení. Tuto žalobní výtku je tedy třeba zamítnout.
- 172 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout čtvrtý žalobní důvod jako celek.
- 173 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba žalobu zamítnout.

IV. K nákladům řízení

- 174 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 175 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 176 V projednávaném případě Komise požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě vyhovět návrhovým žádáním Komise a uložit jí náhradu nákladů řízení. Kromě toho Rada jakožto orgán, který vstoupil do řízení jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. září 2019.

Podpisy.

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu	1
II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	3
III. Právní otázky.....	4
A. K věci samé	4
1. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů, nepřiměřeného důkazního břemene uloženého žalobkyni, porušení práva žalobkyně být vyslechnuta a nedostatečného odůvodnění týkajícího se určení zaměnitelnosti příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN.....	4
a) K předmětu prvního žalobního důvodu	4
b) K druhé výtce vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta při určování zaměnitelnosti těchto dvou typů norem	5
c) K první, třetí a čtvrté výtce vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku nestrannosti při posuzování důkazů a nadměrného důkazního břemene uloženého žalobkyni týkajícího se určení zaměnitelnosti příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky vyrobené podle norem ASME/ANSI a EN/DIN	7
1) K přípustnosti některých příloh k replice	7
2) K přípustnosti argumentů žalobkyně týkajících se bodu 54 odůvodnění napadeného nařízení	8
3) K podstatě první, třetí a čtvrté výtky	8
d) K páté výtce vycházející z nedostatečného odůvodnění určení zaměnitelnosti norem EN/DIN a ASME/ANSI	12
2. K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při uplatnění zacházení vyhrazeného pro země bez tržního hospodářství	12
a) K možnosti dovolávat se před Tribunálem bodu 15 části I Protokolu o přistoupení Číny k WTO za účelem přezkumu legality napadeného nařízení	13
b) K výkladu čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 v souladu s právem WTO	16
3. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a z nedostatečného odůvodnění úpravy běžné hodnoty.....	17
a) K přípustnosti některých argumentů žalobkyně	18
b) K věci samé	18
1) Ke zjevně nesprávnému posouzení úpravy běžné hodnoty	18
2) K nedostatečnému odůvodnění úpravy běžné hodnoty	20

4. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci při vymezení posuzovaného období	21
a) K přípustnosti žalobního důvodu	22
b) K věci samé	22
5. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásad řádné správy a transparentnosti, jakož i práva na obhajobu	24
a) K porušení zásad řádné správy a transparentnosti, kterých se žalobkyně dovolává	24
b) K porušení práva žalobkyně na obhajobu	24
IV. K nákladům řízení	25